

Az Alkotmánybíróság döntésének tájékoztató jelleggel közzétett, nem hivatalos szövege. A hivatalos közzétételre a Magyar Közlönyben, illetve az Alkotmánybíróság Határozatai című hivatalos lapban kerül sor.

IV/2020/2023.

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

végzést:

Az Alkotmánybíróság a Kúria mint felülvizsgálati bíróság Kfv.IV.37.414/2023/2. számú végzése, valamint a Debreceni Törvényszék 102.K.701.669/2021/46. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

Indokolás

- [1] 1. Az indítványozó jogi képviselője útján (Mihály és Schneider Ügyvédi Iroda, eljáró ügyvéd: dr. Mihály Róbert) az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a alapján alkotmányjogi panaszt nyújtott be az Alkotmánybírósághoz, melyben kérte a Kúria mint felülvizsgálati bíróság Kfv.IV.37.414/2023/2. számú végzése, valamint a Debreceni Törvényszék 102.K.701.669/2021/46. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését.
- [2] 1.1. A Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Kormányhivatal (a továbbiakban: Kormányhivatal) 2021. július 5. napján kelt SZ-10/ETDR-06/2655-9/2021. számú határozatával a perbeli ingatlanon található, rossz állapotú húsüzem épületeinek vonatkozásban kötelezte az indítványozót (az alapügy I. rendű felperesét) és a II. rendű felperes jogelődjének jogelődjét, mint az ingatlan tulajdonosait arra, hogy a határozat véglegessé és végrehajthatóvá válásától számított 6 hónapon belül bontsák el az épületeket.
- [3] Az ingatlan 2021. november 24-ig az indítványozó és a II. rendű felperes jogelődje jogelődjének tulajdonában állt. Az indítványozó 2012-ben tárgyalásokat folytatott az alperesi érdekelttel (egy magánszeméllyel) arról, hogy az alperesi érdekelt – a haszonanyag elvitele fejében – elvállalja az épületek bontását. Az indítványozó az ezzel kapcsolatos ügyintézésrel megbízta a II. rendű felperes jogelődjének jogelődjét, aki az ügyintézésre a perben nem álló férjét kérte fel. A megbízott férj és az alperesi

érdekelt 2013. január 3-án egy megbízásnak nevezett okiratot írtak alá, amelyben azzal bízta meg az alperesi érdekeltet, hogy az ingatlanon haszonanyag bontását és elszállítását végezze el. Az alperesi érdekelt a bontás engedélyezéséhez szükséges iratok beszerzése nélkül megkezdte az épület bontását, amivel összefüggésben építésfelügyeleti és építésrendészeti eljárások indultak. A megbízás érvénytelenítése miatt indult perben a bíróság elutasította a keresetet, de az indítványozó álláspontja szerint a korábbi bírósági döntésből az következik, hogy az I. felperes jogelődje jogelődjének férje felelős a kialakult helyzetért, míg ő nem felelős a kialakult állapotokért.

- [4] A Kormányhivatal ezen előzmények után hozta meg a bontást elrendelő határozatot. A döntés indokolásában hivatkozott az életet és egészséget, a köz- és vagyonbiztonságot veszélyeztető állapot elhárításának szükségességére, az épületek jelenlegi állapotára, valamint a tulajdonosok nyilatkozatára.
- [5] 1.2. Az indítványozó és a II. rendű felperes jogelődjének jogelődje keresetet nyújtottak be a határozat ellen. Az indítványozó az alperesi határozat hatályon kívül helyezését és az alperes új eljárás lefolytatására kötelezését kérte. Sérelmezte, hogy a Kormányhivatal tudott arról, hogy az alperesi érdekelt végezte az épület bontását. Mivel szerinte a kialakult helyzetért a II. rendű felperes jogelődje jogelődjének férje és az alperesi érdekelt felelős, ezért a bontásra is őket kellett volna kötelezni. A II. rendű felperes jogelődjének jogelődje szintén keresetet terjesztett elő, amelyben a határozat megváltoztatását kérte oly módon, hogy csak a hűsüzem építmény vonatkozásában kerüljön elrendelésre bontási kötelezettség.
- [6] Az indítványozó és a II. rendű felperes jogelődjének jogelődje 2021. november 24-én (azaz a jelen indítvány benyújtását megelőző per idején) kötött adásvételi szerződéssel értékesítette az ingatlant a II. rendű felperes jogelődje részére. A II. rendű felperes jogelődje kijelentette, hogy a bontási kötelezettségről szóló határozatról szóló tájékoztatást tudomásul veszi és vállalja a bontási kötelezettség határidőn belüli teljesítését. A Kormányhivatal 2022. február 2-án kelt végzésével hivatalból folytatott eljárás keretében jogutódlást állapított meg és rögzítette, hogy a határozatában foglaltak végrehajtása a II. rendű felperes jogelődjét terheli, nem a korábbi tulajdonosokat. A perben az indítványozó nem járult hozzá, hogy a II. rendű felperes jogelődje a perbe jogutódlásként belépjen.
- [7] A II. rendű felperes jogelődje a 2022. szeptember 10-én kelt adásvételi szerződéssel értékesítette az ingatlant a II. rendű felperes részére. Az adásvételi szerződésben azt is rögzítették, hogy a II. rendű felperesi jogelőd három épület vonatkozásában teljesítette az épületbontási kötelezettséget, azonban az ingatlanon álló negyedik épület lebontásáról jelenleg is folynak az egyeztetések az illetékes kormányhivatallal. A Kormányhivatal a 2022. október 24-én hozott végzésével jogutódlást állapított meg, ami szerint kizárólagosan a II. rendű felperes vált a határozatban foglalt

kötelezés végrehajtásának kötelezettjévé. Az indítványozó nem járult hozzá, hogy a II. rendű felperes a perbe jogutódjaként belépjen.

- [8] A Debreceni Törvényszék a 2023. május 15. napján kelt, 102.K.701.669/2021/46. számú ítéletével elutasította a keresetet. A Törvényszék megállapította, hogy az indítványozó tulajdonosi és ezzel együtt a Kormányhivatal határozata alapján „bontásra kötelezetti” minősége megszűnt a per alatt, és ezzel közvetlen érdekeltisége is a határozattal összefüggésben. A határozat ugyanis kizárólagosan a II. rendű felperest kötelezi bontásra a jogutódlások következtében. Tehát a Kormányhivatal határozatának az indítványozó jogainak, kötelezettségeinek körét közvetlenül nem változtatja meg. Ennek alapján az indítványozó keresetőségi joga a per alatt megszűnt, azaz igényérvényesítési jogosultsága is megszűnt, elenyészett. A fentiekre tekintettel a Törvényszék csak a II. rendű felperes keresetét vizsgálta érdemben, és megállapította, hogy a Kormányhivatal határozata a II. rendű felperes kereseti kérelme által vitatott körben nem jogszabálysértő, ezért a II. rendű felperes keresetét is elutasította.
- [9] 1.3. A jogerős ítélettel szemben az indítványozó terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet, amit a Kúria mint felülvizsgálati bíróság Kfv.IV.37.414/2023/2. számú végzésével visszautasított. Indokolásában kifejtette, hogy az indítványozó nem jelölte meg, hogy a törvényben rögzített mely ok miatt kéri a felülvizsgálati kérelem befogadását. Álláspontja szerint önmagában a támadott jogerős határozat jogszabálysértő mivoltára való hivatkozás még az anyagi jogi és eljárásjogi jogszabálysértések megjelölése mellett sem helyettesítheti a befogadhatóság okának pontos megjelölését. Az, hogy a Kúria a fél által megjelölt befogadhatósági okhoz nincs kötve, nem jelenti azt, hogy a fél által meg nem jelölt ok és a fél nyilatkozata helyett maga alapíthatja a befogadásról szóló döntését valamely törvényben írt befogadási okra.
- [10] 1.4. Az indítványozó a Kúria ítéletének meghozatalát követően az Abtv. 27. § szerinti alkotmányjogi panasszal fordult az Alkotmánybírósághoz, melyben mindkét támadott döntés tekintetében az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdés sérelmét állította. Az indítványozó az Alkotmánybíróság hiánypótlásra történő felszólítása után indítványát kiegészítette, melyben a Törvényszék ítélete vonatkozásában még a XXIV. cikk (1) és (2) bekezdése, a Kúria végzése tekintetében pedig a 28. cikk sérelmét is állította. Indítványában az Alaptörvényben biztosított jog vélelmezett sérelme megvalósulását az alábbiak szerint indokolta.
- [11] Az indítványozó álláspontja szerint a Debreceni Törvényszék ítélete és a Kúria végzése tekintetében azon joga sérült, hogy a jogát, jogos érdekét sértő közigazgatási döntés ellen jogorvoslatot terjeszthessen elő, amelyben érdemben döntenek is, továbbá sérült a tisztességes bírósági eljáráshoz való joga is.

- [12] A Törvényszék figyelmen kívül hagyta szerinte azt a tényt, hogy az indítványozónak a perbeli ingatlan értékesítése ellenére joga, illetve jogi érdeke fűződik ahhoz, hogy a támadott közigazgatási döntést ténylegesen, érdemben vizsgálja a bíróság, mert ez alapján szándékozott közigazgatási jogkörben okozott kár megtérítése iránti igényt előterjeszteni. Előadta, hogy a közigazgatási döntés kényszerhelyzetet idézett elő azzal, hogy az abban előírt kötelezés olyan anyagi terhet rótt rá, amelyből kiút csak az ingatlan értékesítésével lehetséges, figyelemmel arra is, hogy a bíróság a közigazgatási döntés végrehajtásának felfüggesztésére irányuló azonnali jogvédelem iránti kérelmét elutasította. Így az indítványozónak továbbra is jogi érdeke fűződött a közigazgatási döntés bírósági felülvizsgálatához, hiszen amennyiben a bíróság kimondja a közigazgatási döntés jogszabály-ellenességét, úgy az indítványozónak lehetősége nyílik a közigazgatási szerv irányába közigazgatási jogkörben okozott kár iránti igény érvényesítésére. A bíróság szerinte azzal, hogy kimondta az indítványozó keresetjogi jogának hiányát, nem vizsgálta a közigazgatási döntés jogszerűségét. Szerinte a keresetjogi jog nem szűnik meg azzal, hogy a közigazgatási döntéssel érintett ingatlant más személy részére értékesíti, hiszen a közigazgatási döntéssel egyéb jogok, jogi érdekek is keletkezhetnek az indítványozó oldalán, amelyeket minden esetben egyedileg kell vizsgálni. Szerinte az ítéletben a Törvényszék nem vizsgálta azt kellőképpen, hogy akkor is van ügyféli minősége és keresetjogi joga, ha a közigazgatási perhez jogi érdeke fűződik. Utalt rá, hogy az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdése értelmében a bíróságok a határozataikat a törvények szerint indokolni kötelesek. Ezzel kapcsolatban megállapítható szerinte, hogy az ítélet nem vizsgálta azt kellőképpen, hogy a perben felperesként történő fellépéséhez a per folyamán fűződik-e jogi érdek, és erre az indoklásban sincs is semmilyen utalás. Ebben a körben lényegében a bíróság indokolási kötelezettségének megsértésére hivatkozott az indítványozó. Arra is rámutatott, hogy az Alaptörvény XXIV. cikk (2) bekezdése [egy alkalommal az indítványozó – nyilvánvalóan elírásnépp – XXVIII. cikk (2) bekezdését is megjelölte ezt a rendelkezést] alkotmányos védelmet biztosít a közigazgatási tevékenységgel okozott károkkal szemben. Arra hivatkozott, hogy a közigazgatási jogkörben okozott kár megtérítése iránti igényének bíróság előtti érvényesítésében akadályozza a támadott döntés.
- [13] A Kúria végzése azért okozta szerinte a tisztességes bírósági eljáráshoz való jog sérelmét, mert a felülvizsgálati kérelmében a felülvizsgálat indoka és oka – bár nem a konkrét törvényi szakaszszám megjelölésével – valójában megjelölésre került, ami eleget tesz szerinte azon követelménynek, hogy a felülvizsgálati kérelmet elbíráló Kúria egyértelműen el tudja bíráltni a felülvizsgálatot. Sérelmezte, hogy a beadványát nem tartalmilag, hanem formailag bírálták el. Szerinte a Közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) csak annyit ír elő, hogy a felülvizsgálati kérelem befogadhatóságának okát kell megjelölni, amelynek a felülvizsgálati kérelem megfelel. Előadta, hogy az Alaptörvény 28. cikke szerint a

jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban kell értelmezni, mely során figyelembe kell venni az adott jogszabály preambulumát és a jogszabály indokolását is. Utalt rá, hogy a Kp. preambuluma szerint a Kp. célja, hogy a közigazgatási bíróságok a közigazgatás jogsértő tevékenységével szemben nyújtsanak jogvédelmet és biztosítsanak jogorvoslatot. Szerinte a Kúria a hiányzó kógens rendelkezés ellenére szűkítette le a Kp. értelmezését. Azt állította, hogy a közigazgatási döntésekkel szembeni szűkített jogvédelem nem ad kellő és joggal elvárt jogorvoslati lehetőséget sem, ezzel sérül a jogorvoslathoz való jog és ezen keresztül a tisztességes eljáráshoz való jog is.

- [14] 2. Az Alkotmánybíróság az Abtv. 56. § (1) és (2) bekezdésében meghatározottak szerint elsőként az alkotmányjogi panasz befogadhatósága törvényi feltételeinek fennállását vizsgálta meg. Ennek során vizsgálnia kellett a befogadhatóság mind formai, mind tartalmi feltételeinek érvényesülését. Mindezek alapján az Alkotmánybíróság a következő megállapításokra jutott.
- [15] 2.1. Az Abtv. 30. § (1) bekezdése értelmében az Abtv. 27. § (1) bekezdés szerinti alkotmányjogi panaszt a sérelmezett döntés kézbesítésétől számított hatvan napon belül lehet benyújtani. A Debreceni Törvényszék 102.K.701.669/2021/46. számú ítéletét az indítványozó jogi képviselője 2023. május 15. napján, a Kúria Kfv.IV.37.414/2023/2. számú végzését pedig 2023. július 17. napján vette át. Az indítványozó alkotmányjogi panaszát 2023. szeptember 12. napján nyújtotta be elektronikus úton az elsőfokú bíróságon. Megállapítható, hogy az indítványozó az alkotmányjogi panaszt a Kúria végzésével szemben a hatvannapos törvényi határidőn belül terjesztette elő.
- [16] Az indítvány Debreceni Törvényszék jogerős ítéletét támadó részében az Alkotmánybíróság a következőket állapította meg. Az Ügyrend 32. § (5) bekezdése értelmében az Alkotmánybíróság a Kúriának a felülvizsgálati eljárásban hozott nem érdemi döntésén keresztül csak akkor vizsgálja az alapügyben hozott bírói döntést, ha a Kúria az alkotmányjogi panaszban sérelmezett, nem érdemi döntését mérlegelési jogkörben hozta meg.
- [17] A Kúria a felülvizsgálat megengedhetőségéről hozott visszautasító végzését azzal indokolta, hogy a kérelem nem felelt meg a Kp. 115. § (2) bekezdése alapján alkalmazandó 100. § (2) bekezdése és 104. § (1) bekezdése, továbbá a Kp. 117. § (4) bekezdése szerinti feltételeknek (a kérelem nem jelölte meg a felülvizsgálatot megalapozó konkrét jogszabálysértést). Ezért a Kúria felülvizsgálati eljárásban hozott végzése nem minősül az Ügyrend 32. § (5) bekezdésében nevesített mérlegelési jogkörben hozott döntésnek, így az Alkotmánybíróság nem vizsgálja az alapügyben hozott jogerős bírói döntést.
- [18] Az indítványozó a Debreceni Törvényszék jogerős ítéletét alkotmányjogi panasszal a sérelmezett döntés kézbesítésétől számított hatvan napos határidőn túl támadta meg,

ezért – figyelemmel az Ügyrend 32. § (2) bekezdésére – az alkotmányjogi panasz ebben a részében elkésett.

- [19] Ennélfogva az Alkotmánybíróság a továbbiakban csak a Kúria végzése ellen irányuló panaszra befogadhatóságával kapcsolatos feltételeket vizsgálta.
- [20] 2.2. Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az indítvány tartalmazza azt a törvényi rendelkezést, amely megállapítja az Alkotmánybíróság hatáskörét az indítvány elbírálására, továbbá amely az indítványozó jogosultságát megalapozza [Abtv. 52. § (1b) bekezdés *a*) pont].
- [21] Az indítvány a XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdése vonatkozásában tartalmazza az Alaptörvényben biztosított jog sérelmének lényegét [Abtv. 52. § (1b) bekezdés *b*) pont]. Ugyanakkor az indítványban megjelölt 28. cikk az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata szerint nem minősül Alaptörvényben biztosított jognak (lásd például: 3004/2021. (I. 14.) AB végzés, Indokolás [24]). Mindezek alapján ez az indítványi elem nem felel meg az Abtv. 52. § (1b) bekezdés *b*) pontja előírásainak.
- [22] Az indítvány tartalmazza az Alkotmánybíróság által az indítványozó szerint vizsgálendő bírói döntést [Abtv. 52. § (1b) bekezdés *c*) pont]. Az indítvány tartalmazza az Alaptörvény megsértett rendelkezését [Abtv. 52. § (1b) bekezdés *d*) pont], továbbá tartalmaz alkotmányjogilag értékelhető indokolást arra nézve, hogy a sérelmezett bírói döntés miért ellentétes az Alaptörvény megjelölt rendelkezésével [Abtv. 52. § (1b) bekezdés *e*) pont]. Az indítvány tartalmaz kifejezett kérelmet a bírói döntés megsemmisítésére [Abtv. 52. § (1b) bekezdés *f*) pont].
- [23] Az indítvány megfelel annak a tartalmi feltételnek, mely szerint – az indítványozó állítása alapján – az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogának sérelme következett be [Abtv. 27. § (1) bekezdés *a*) pont]. Az indítvány továbbá megfelel annak a tartalmi feltételnek, mely szerint az indítványozó a jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva [Abtv. 27. § (1) bekezdés *b*) pont]. Az indítványozó jogosultnak tekinthető [Abtv. 51. § (1) bekezdés]. Az indítványozó érintettnek tekinthető [Abtv. 27. §]. Az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdése az alkotmányjogi panaszok elbírálása szempontjából Alaptörvényben biztosított jogot tartalmaz.
- [24] 2.3. Az Abtv. 29. §-a értelmében az alkotmányjogi panasz a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kételye, vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés felvetése esetén fogadható be. E befogadhatósági feltételek vagylagos jellegűek, így azok fennállását az Alkotmánybíróság külön-külön vizsgálja {3/2013. (II. 14.) AB határozat, Indokolás [30]}.
- [25] Az alkotmányjogi panasz az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdésének állított sérelmével összefüggésben alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést nem fogalmaz meg, figyelemmel a panasz tartalmára és az Alkotmánybíróságnak a XXVIII. cikkel kapcsolatos, részletesen kimunkált esetjogára.

- [26] Az indítványozó kifejtett álláspontja szerint a Kúria végzése az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt tisztességes bírói eljáráshoz fűződő jogát és a (7) bekezdésében foglalt jogorvoslathoz fűződő jogát azáltal sérti, hogy a Kúria érdemben nem vizsgálta a felülvizsgálati kérelmét.
- [27] A tisztességes bírósági eljáráshoz való jog és a jogorvoslathoz való jog állított sérelmével összefüggésben az Alkotmánybíróság a következőkre mutat rá. Az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata szerint az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdése szerinti jogorvoslathoz való jog a rendes jogorvoslatokra vonatkozik és nem terjed ki a felülvizsgálatra, mint rendkívüli jogorvoslatra {lásd például: 3189/2024. (V. 17.) AB végzés, Indokolás [25]}. Az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdéséből az a követelmény fakad, hogy az érdemi, ügydöntő döntések tekintetében biztosítani kell a más szervhez vagy ugyanazon szervezeten belüli magasabb fórumhoz fordulás lehetőségét olyan döntés meghozataláért, amely képes a sérelmezett döntést felülvizsgálni, és a sérelem megállapítása esetén a döntésre visszaható módon a sérelmet orvosolni {lásd például: 3257/2023. (VI. 9.) AB végzés, Indokolás [29]}. Jelen esetben kétséget kizáróan megállapítható, hogy a Kormányhivatal döntésével szemben az indítványozó számára rendelkezésre állt olyan jogorvoslati lehetőség (nevezetesen a Debreceni Törvényszék eljárása), amely az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdéséből fakadó követelményeket teljesíti. Az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint a jogorvoslathoz való jog nem értelmezhető akként, hogy az magában foglalná az indítványozó számára kedvező döntés meghozatalának jogát {lásd például: 3510/2023. (XII. 1.) AB végzés, Indokolás [10]}. Az Alkotmánybíróság arra is rámutat, hogy az Ügyrend 32. § (1) bekezdése értelmében az alkotmányjogi panaszok benyújtásának előfeltételeként a jogorvoslati lehetőségek kimerítésének kötelezettsége nem vonatkozik a felülvizsgálatra, mint rendkívüli jogorvoslatra. Az Alkotmánybíróság A XXVIII. cikk (1) bekezdésének állított sérelmével kapcsolatban kiemeli, hogy a Kúria a felülvizsgálati eljárásban részletesen kifejtette, hogy a törvény és a Kúria gyakorlata szerint miért nem elégséges a befogadáshoz az, amit az indítványozó a felülvizsgálati kérelemben előadott. Az Alkotmánybíróság hangsúlyozza, hogy „[ö]nmagában az a körülmény, hogy az indítványozó nem ért egyet a bíróságok döntésével és annak indokolásával, nem elégséges érv a támadott döntés alaptörvény-ellenességének alátámasztására” {3364/2017. (XII. 22.) AB végzés, Indokolás [21]}. Valamint az, „hogy az indítványozó az egyébként megindokolt bírósági döntést tévesnek tartja, nem tekinthető az eljárás tisztességessége követelményrendszerén belül értékelhető alkotmányossági kérdésnek” {3416/2023. (X. 11.) AB végzés, Indokolás [22]}. Jelen esetben az indítványozó alkotmányjogi panaszában nem adott elő olyan érvet, amely alkotmányjogi értelemben állította volna a Kúria végzésének alaptörvény-ellenességét. Az indítványozó megjelölt ugyan egy, a Kúria jogértelmezésétől kétségtelenül eltérő (és az indítványozó számára ugyancsak nyilvánvalóan kedvező) jogértelmezést, az alkotmányjogi panasz azonban

arra vonatkozóan nem tartalmaz részletes, alkotmányjogilag értékelhető indokolást, hogy a Kúria által választott jogértelmezés alkotmányjogi értelemben véve miért lépte túl az eljáró bíróságot az Alaptörvény 28. cikke alapján megillető értelmezési tartomány kereteit, azaz miért vált a Kúria döntése nem csupán *contra legem*-mé, hanem egyenesen *contra constitutionem*-mé.

- [28] Továbbá az Alkotmánybíróság rámutat arra, hogy „A [...] tisztességes eljárás alkotmányos követelménye a bírói döntésekkel szemben azt a minimális elvárást mindenképpen megfogalmazza, hogy a bíróság az eljárásban szereplő feleknek az ügy lényegi részeire vonatkozó észrevételeit kellő alapossgal megvizsgálja, és ennek értékeléséről határozatában számot adjon” {7/2013. (III. 1.) AB határozat, Indokolás [34]}. Ugyanakkor az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint a bíróságok indokolási kötelezettségéből nem következik „a felek által felhozott minden észrevétel egyenként való megcáfolási kötelezettsége, különösen nem a szubjektív elvárásaikat is kielégítő mélységű érvrendszer bemutatása” {4/2022. (III. 23.) AB határozat, Indokolás [23]; 3169/2019. (VII. 10.) AB határozat, Indokolás [32], vö. 3107/2016. (V. 24.) AB határozat, Indokolás [38]}. „Az indokolási kötelezettség mindössze azt az elvárást támasztja a bírósággal szemben, hogy a döntés indokolásának az ügy érdeme szempontjából releváns kérdésekre kell kiterjednie és nem minden egyes részletre” {4/2022. (III. 23.) AB határozat, Indokolás [23]; 3169/2019. (VII. 10.) AB határozat, Indokolás [32]}.
- [29] Az Alkotmánybíróság az indítványozó érvelésével összefüggésben arra is rámutat, hogy „[a] jogszabályokat a bíróságok értelmezik, az Alkotmánybíróság csak az értelmezési tartomány alkotmányos kereteit jelölheti ki. Ez a jogkör azonban nem teremthet alapot arra, hogy minden olyan esetben beavatkozzon a bíróságok tevékenységébe, amikor olyan (állítólagos) jogszabálysértő jogalkalmazásra került sor, mely egyéb jogorvoslati eszközzel már nem orvosolható. Sem a jogállamiság elvont elve, sem a tisztességes eljárás alapjoga [...] nem teremthet alapot arra, hogy az Alkotmánybíróság a bírósági szervezet feletti superbíróság szerepébe lépjen, és hagyományos jogorvoslati fórumként járjon el.” {3325/2012. (XI. 12.) AB végzés, Indokolás [14]–[15]}.
- [30] Az Alkotmánybíróság a fentiekre tekintettel megállapította, hogy az alkotmányjogi panaszában az indítványozó nem állított bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességet, illetve alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést sem vetett fel. Az indítvány a Kúria végzésével kapcsolatban nem alkotmányossági, hanem törvényességi, szakjogi kifogásokat fogalmaz meg. Erre tekintettel az alkotmányjogi panasz nem felel meg az Abtv. 29. §-ában foglalt vagylagos befogadhatósági feltételek egyikének sem.
- [31] 3. Mindezekre tekintettel az Alkotmánybíróság az indítványt – az Abtv. 56. § (3) bekezdésére figyelemmel – az Ügyrend 30. § (2) bekezdés *a)*, *d)* és *h)* pontja alapján visszautasította.

Budapest, 2024. július 2.

Dr. Hörcherné dr. Marosi Ildikó s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Horváth Attila s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Lomnici Zoltán s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Salamon László s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Szabó Marcel s. k.,
előadó alkotmánybíró